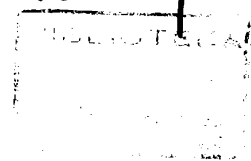

URZĄD PATENTOWY

F 426 13/40

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26548.

Kl. 72 d, 19/01.

Przemysł Metalowy „Granat” Spółka Akcyjna *)
(Warszawa, Polska).

Nabój sygnałowy.

Zgłoszono 23 marca 1937 r.
Udzielono 27 kwietnia 1938 r.

Wynalazek dotyczy naboju sygnałowego, zwłaszcza do sygnalizacji świetlnej.

Wadą znanych naboju tego rodzaju, czyli tak zwanych rakiet, jest nieznaczna wysokość, jaką mogą one osiągnąć.

Niedogodność tę usuwa nabój według wynalazku przez umieszczenie w jego dnie ścieżki prochowej, której początek jest normalnie przykryty pokrywą, osadzoną w dnie naboju, dzięki czemu zapalenie się ścieżki jest możliwe dopiero po wyrzuceniu lub spalaniu się tej pokrywy. Posiada to duże znaczenie, gdyż ścieżka prochowa

pali się wówczas przy mniejszym ciśnieniu, nabój zaś może osiągnąć większą wysokość, zwłaszcza przy wyrzucaniu go z urządzenia posiadającego lufę gwintowaną.

Nabój sygnałowy, stanowiący przedmiot wynalazku, jest dla przykładu uwidoczniony na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny tego naboju, fig. 2 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii A — A na fig. 1, a fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii C — C na fig. 1.

Nabój ten różni się od znanych naboju sygnałowych głównie tym, że w jego dnie 1

*) Właścicielka patentu oświadczyła, że wynalazcami są Wiktor Kula i Władysław Nosal.

umieszczona jest ścieżka prochowa 2. We wgłębienie dna 1 jest wstawiona pokrywa 4, zawierająca ładunek miotający 3, przy czym boczna ścianka 5 pokrywy 4, zasłania początek ścieżki prochowej 2, wskutek czego zapalenie tej ścieżki jest możliwe dopiero po wyrzuceniu lub spaleniu pokrywy 4. Dzięki takiemu wykonaniu naboju ścieżka prochowa pali się w zwiększonej komorze, a więc przy mniejszym ciśnieniu, co umożliwia jej normalne spalanie się.

Na dno 1 naboju nałożona jest łuska 6, dociśnięta do niego pierścieniem 7. Łuska 6 posiada podłużne wgłębienie 8, zapobiegające jej ruchom przy nabijaniu naboju sygnałowego. Łuska 6 posiada na górnym swym końcu zgrubienie 9, służące do środkowania naboju w lufie urządzenia, służącego do jego wyrzucania.

Ażeby nabój taki mógł osiągnąć dużą wysokość, dobrze jest jego dno 1 zaopatrzyć w występy 10 i wgłębienia 11, współdziałające z gwintem lufy urządzenia służącego do wyrzucania tego naboju.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nabój sygnałowy, znamieny tym, że początek umieszczonej w jego dnie (1) ścieżki prochowej (2) jest przykryty bocznymi ściankami pokrywy, wskutek czego zapalenie się ścieżki prochowej następuje dopiero po odłączeniu się tej pokrywy od naboju lub po jej spaleniu się.

2. Nabój według zastrz. 1, znamieny tym, że jego łuska (6) posiada jedno lub kilka podłużnych wgłębień (8), służących do unieruchomiania jej podczas nabijania naboju.

3. Nabój według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że jego dno (1) posiada występy (10) i wgłębienia (11), przeznaczone do współdziałania z gwintem lufy urządzenia, służącego do wyrzucania tego naboju.

Przemysł Metalowy „Granat”

Spółka Akcyjna.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

